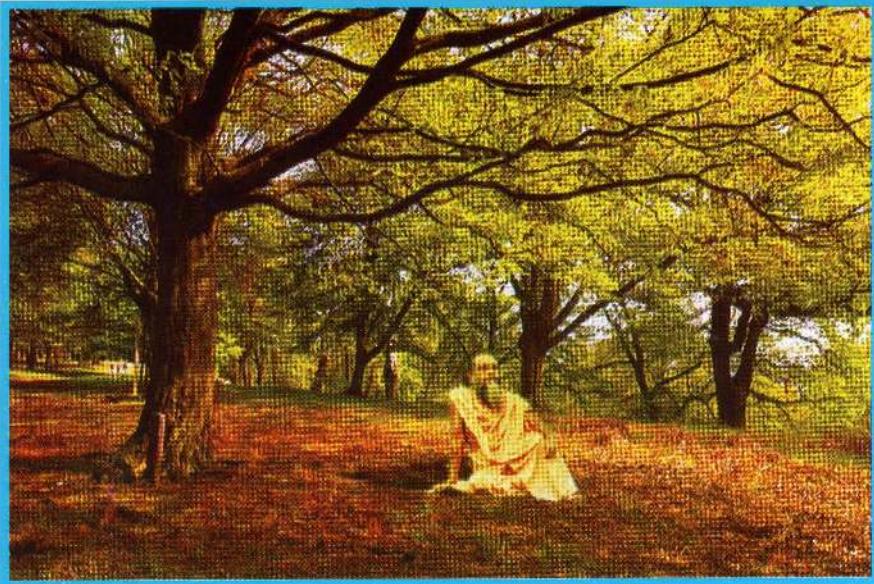

அம்மா என்னாரு அற்புதம்

What a Wonderful Thing
is a Mother

தில்லை ஸ்ரநகர் சிற்றநீஸ்வனர்க்கே

அன்பே சிவமாய் அமர்ந்தாரே

Happy Memories

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சம்ரீபணம்

அன்னையே உன் அன்பின் கருதையை
அளவிட்டுச் சொல்லும் வன்மை எனக்கிள்ளை
என்றால் மாதும் என்னை நீ சமந்தாய்
எத்தனை துன்பங்கள் இருந்தாலும் மகிழ்ந்தாய்
மிரசவ காலத்தில் நீ பெற்ற துன்பங்கள்
பிள்ளை முகம் கண்டதும் பேருவதை என்னங்கள்
மலர் முத்தம் அதனிடையே மாதா
உன் தாய்மைமொழி
வியத்தகு உன்தியாக வேள்விக்கோர் கைமாறு
வேறென்ன நான் செய்வேன்!
வனங்கினேன்! வனங்கினேன்!
வனங்கினேன் அன்னையே!

மகன் : ரமணா

வினாக்கள்

வினாக்களை விட விடுதலை

திருமதி. ஜயராணி அருள்ஜோகிசந்திரன்

இகலோகம்
25.11.1957

சீவயோகம்
12.07.2012

சிவமயம்

பஞ்சபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவர்யம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நிரைகழல் அரவம் சிலம்பொலியலம்பும்
நிமலர் நீறனி திருமேனி
வரைகெழு மகளோர் பாகமாப் புணர்ந்த
வழவினர் கொடியனி விடையர்
கரைகெழு சந்துங் காரகிற் பிளவும்
அளப்பெருங் கனமனி வரன்றிக
குரைகடலோத நித்தினங் கொழுக்கும்
கோணமாமலை யமர்ந்தாரே.

திருவாசகம்

வேண்டத் தக்கதறிவோய் நீ
வேண்ட முழுதுந் தருவோய் நீ
வேண்டும் அயன்மாற்கு அரியோய் நீ
வேண்டி என்னைப் பணிகொண்டாய்
வேண்டி நீ யாது அருள் செய்தாய்
யானும் அதுவே வேண்டினால்லால்
வேண்டும் பரிசொன்றுண்டென்னில்
அதுவும் உந்தன் விருப்பன்றே,

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கணியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடனை
மற்றவ ரறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றவெஞ் சிவனைத்
திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் றன்னைக் கண்டுகண்டுள்ளாவ்
குளிரவென் கண்குளிரந் தனவே.

திருப்பாஸ்தாண்டு

பாலுக்கு பாலகன் வேண்டி
அழுதிடப் பாற்கடல் எந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்று அருள்
செய்தவன் மன்னிய தில்லை தன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற தில்லைச்
சிற்றம் பலமே இடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல்லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே

திருப்பூர்ணம்

வான்முகில் வழாது பெய்க
மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க
குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்ககோாஸ்க
நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மை கொள் ஈசவிநீதி
விளாங்குக உலகமெல்லாம்.

திருப்புகழ்

இசைந்த ஏறும் கரியுரி போர்வையும் - எழில் நீரும்
இலங்கு நூலும் புலியத னாடையும் - மழுமானும்
அசைந்ததோடும் சிரமணி மாலையும் - முழுமீதே
அணிந்த ஈசன் பரிவுடன் மேவிய - குருநாதா
உசந்த சூரன் கிளையுடன் வேரற - முனிவோனே
உதந்த பாசக் கயிறோடு தொதுவர் - நலியாதே
அசைந்த போதென் துயர்கெட மாமயில் - வரவேணும்
அமைந்த வேலும் புயமிசை மேவிய பெருமாளே.

வருத்து

வாழ்க வாழ்கவே என் சங்கரன் திருவடி
வாழ்க வாழ்கவே மெய்கண்டான் திருப்பதம்
வாழ்க வாழ்கவே செஞ்சடையான் சேவடி
வாழ்க வாழ்கவே சிவயோக சித்தி தந்த குருமணியின்
- திருப்பாதமே.

திருமதி. ஜெயராணி அருள்ஜோதிச்சந்திரன் தீர்த் வெண்பா

ஆண்டது நந்தனத்தில் ஆனித் தீங்களதில்
அபரநவமி சேர் வியாழ நன்நாளதனில் - மீண்டனள்
சிவயோக சித்தி நிலை: அருடுள் ஒளி மதியாம்
ஜெயராணி ரமணத் தாய்.

அகவல்

ஆலோலம் பாடுகடல் அழிவர்கள் கூடுமலை
காலோரம் வந்துபல கவிதை தரு வங்க அலை
மாலோடு இந்திரனும் வந்திறங்கு தென்றைகயிலை
கோனோடு கூடி மகிழ் கோலமையில் மாதுமையின்
தேரோடும் தெருவெல்லாம் பரியோடும் பரம்பரையில்
முதலியார் குடியினிலே முத்தெனத் தோன்றியவன்
நீலாதாடி அம்மாள் எனும் நிலவழகு கொண்ட மகள்.
அலைபாடு தலைநகராம் கொழும்பினிலே அச்சக
பெரு வணிக மரபினிலே அருணாச்சலமெனும் ஆடவரை
மணம் புரிந்து வத்தனள வதிவிடமாய் வாழ்ந்திருந்து
பெற்றெத்த ஜவரில் நடு மகளாய் வந்துதித்தாள்
ஜெயராணி எனும் அனாங்கு
தலைமகளாய் ஜெயதேவி தவப்புதல்வன் ஜெயராஜா
தங்கையவள் யோகசுந்தரி விக்னராஜா தம்பியென
ஐந்தளிர்களாழவரும் நந்தவன வாழ்க்கையிலே
தாய்மாமன் அரவணைப்பில் திருமலையில் சிலகாலம்
போய் வாழ்ந்த நாட்களெல்லாம் பெருமளவு பேசிடுவாள்
தாயாரின் உடன் பிறப்பார் தந்தையார் உடன் பிறப்பார்
சேயோடு சேர்ந்துவிளையாழவரு காலங்களை
இயாமல் உரைத்திடுவாள் ஒருவரையுங்காயாத கணிந்த மனம்
தங்கையின் புதல்விகளை தன் புதல்வி என மகிழ்ந்து

எங்கேயும் போனாலும் ஏற்றமுடன் எடுத்துரைப்பாள்
 மங்கையின் வாழ்க்கையிலும் மணநாள் வருமென்று
 அங்கேயோர் காண்டம் நூல் அடிகளை அடித்துரைப்பாள்
 சிவனின் பேர் முன்னதாயும் அரசன்பேர் பின்னதாயும்
 வந்தமைந்த மணவாளன் அருள்ஜோதிச் சந்திரனும்
 திருக்கோணமலை மைந்தன் குலோத்துங்க வேளாளன்
 சந்திரசேகரம் பிள்ளையட்கும் ஞானம்பிகை அன்னையட்கும்
 வந்துதித்த புத்திரருள் பின்னுதித்த புத்திரனாம்
 அன்னவளை மணாங்கொண்டு வண்டன்மாநகர் வந்து பெண்ணைவாஞ்சம்
 தாயாளாள் பெற்றெடுத்தாள் மகவான்று
 ரமணா என்று பேரிட்டு சுகமாய் வாழ்ந்த காலங்கள்
 ரணமாய் போனதேனின்று வெறும் கனவாய் போன வாழ்வின்று
 சாகப் பிறந்த சிருஷ்டிகள் நாம் சாகாதிருத்தல் சாத்தியமா?
 போகப் போற பயணத்தை பொறுத்துப் போதல் சாத்தியமா?
 பொதுவாய்போகும் இயற்கையின் போக்கு என்றும் பொய்த்திடுமா?
 மனிதா உனக்குள் மூழ்கிப்பார் மறைபொருளெல்லாம் மெய்ப்படுமே.

ரமண கீதம்

ஈன்ற பொழுதில் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச்
 சான்றோ னெனக் கேட்ட தாய்.

ஈன்ற தாய் எனக்கின்றில்லை நாளையெனைச்
 சான்றோன் எனக் கேட்க வருவளோ - இனியார் தமக்கு
 தோன்றும் பேரவலம் துடைத்து நின்று
 சான்றோ னெனைச் சார்தல்.

வினாயகர் வணக்கம்

இராகம் : கல்யாணி

தாளம் : கண்டசாபு

ஓங்கார ஹீரிங்கார பீஜாட்ஷரார்த்த
ஹீரிங்கார கூடார்த்த ப்ரஸ்வ ப்ரதாயகா
ஓங்கார மந்ரார்த்த மூர்த்தே கணேஷ
நமோ நம ஸ்ரீகுருபாத பங்கஜம்

திருக்கோணேசர் யாடல்

இராகம் : காபி

தாளம் : ஆதி

மரகதுமலை போன்ற தென் கயிலை மாமலையில்
நர்த்தனம் ஆடும் நர்த்தக மணியே
மரகதுக்கால் சிலம்பொலி கேட்க திருமலை இறைவா
வந்தேன் உன் தாள் இணைக்கு
வருக வருக என்று வரவேற்று வரம் தந்த வரதநாயகா
வரருஜி ருஜித்தோர் இகருஜி அறியார் சிவனே சிவனே

இராகம் - சகானா

நீராம்பல் பூமண்த்தை நீர்வாழ் நீரினம் நுகர்வதில்லை
நீரவையில் கலந்துவரும் சிலம்பொலி நாதத்தை
மூடர்கள் மூடதையால் உணர்வாரில்லை
மூர்த்தி ஸ்தலம் தீர்த்தம் என்ற மூப்பெரும் ஸ்தல
பெருமையை உணர்ந்தோர்
மூப்பும் பிணியிடும் அகற்றி முக்தி இன்பம் அடைவார்
ஐயம் இல்லை என் ஐயனே

இராகம் : சிந்து பைரவி

உளக்கண் திறக்கும் திறவுகோல் இங்குதான்
உண்டுவேறு எங்கும் தேடவேண்டாம்
உச்சிமலையில் தவக்குகையில் உள்ளடக்கி உள்ளோக்கி
இருந்தால் அகக்கண் திறக்கும் உண்மை
கோரக்க முனிவர் செய்த தவப்பயனால்
திருமலையில் வந்தமர்ந்த திருமலை தேவா
கொடுமைகளை மாளனவேத்து அருள் புரியும்
அருட்பெரும் கருணைக் கடலே

இராகம் : சிந்து பைரவி

வேதனையும் சோதனையும் நிறைந்த உயிரோட்டம்
நிற்கும் வேலையில் உயிர்ப்பிக்கும் இரட்சகனே
வத்சலப்பிரியனே உன் திருத்தாள் மகிழ்மையை
எவ்வாறு எடுத்துரைப்பேன் சின்மயானந்தனே
தெட்சனை கயிலைமலை அபிர்தா உன் பொற்பாத்ததை
பத்ர புஷ்பம் தூவிபூஜிக்க அருள்புரிவாய்

இராகம் : மத்யமாவதி

மிலேச்சரால் அழித்தும் அழியாமல் நின்று சொங்கதீர்
வீசிநிற்கும் செஞ்சடையவனே
மானசீக விர்க்கத்தை மனத்தால் பூஜை செய்து மௌனமாய்
இருக்கும் மௌனிகளால் அன்றில் ஓன்ன வேறா ரறிவார்
தங்கத் தமிழில் நொந்து நொந்து உருகி உன்
திருப்புகழ் பாட வாழும் நல்லமியாரை
தங்கப் பாத மலரில் வைத்து அணைத்திடுவாய்
சோபித லிங்க அருள்மணியே

திருக்கோணமலை முந் பத்திரகாளி அம்பாள்

இராகம் : சம்நந்தனப்பிரியா

தாளம் : ஆதி

திருமலையில் அமர்ந்திருக்கும் என் அம்மை காளிகையே உன்
திருவழியில் சார்ந்து நிற்கும் அடியாரைக் காப்பவளே
கலிகாலக் கொடுமைகளைத் தீர்த்தருளும் காமாட்சி
கலியுணர்வைத் தீர்த்தருள்வாய் என் அம்மை மீனாட்சி

(திருமலையில்)

அழ்த்தாலும் வதைத்தாலும் உன் காலடியை விடவே மாட்டேன்
அழவைத்து அழயளந்து வருங்கால் கருணைக் கள்
விழித்தருள்வாய்

(திருமலையில்)

கெளரி மனோகரியே கெளரி காப்பு எடுப்பவரைக்
கெளரவமாய் வாழ வைத்து இரட்சிக்கும் இரட்சகியே
(திருமலையில்)

நீயே கதியென்றெண்ணி தஞ்சம் புகுந்திருப்பவரை
நாயகியே காத்தருள்வாய் ஜோதிர்மணி அப்பிகையே
(திருமலையில்)

நீலக்கடல் பார்த்த வண்ணோம் வீற்றிருக்கும் மலையானே
நீலவர்ண மேனியாளின் அழகல்லோ பேரழகு
(திருமலையில்)

என்வினை என்னைச் சூழ்ந்து நெஞ்சுருகி நிற்கும் வேலை
உன்திருவழியே கதியென்றெண்ணிச் சிரம்தாழ்த்தி நிற்பேனம்மா
(திருமலையில்)

பூங்கொடியில பூ மலர்ந்தால் தேன்வண்டு தானே வருமே
பூர்ணிமையாள் நெஞ்சில் மலர்ந்தால் சங்கரனும்

(திருமலையில்)

கிடர்களைத் துடைத்தெறிந்து இன்ப வாழ்வத் தரும்
இன்ப வாஹினியே

பிழநடையாள் உலகளாவிச் சென்று பரிபாலிக்கும் பாலகியே

(திருமலையில்)

தென் கயிலை நடுநகரில் கோவில் கொண்டமர்ந்திருக்கும்
என் அம்மை பத்திரகாளி
தம்பட்டம் அடிப்பவரின் கொட்டமடக்கும் சூலினியே

(திருமலையில்)

பேரும் வேண்டாம் புகழும் வேண்டாம் மனம் நிறைறந்த
வாழ்வே போதும்
பேராளியில் வாழ்வோரெல்லாம் அல்லல் இன்றிவாழ்பவரே

(திருமலையில்)

ஒரண்ணியின் அருள் ஒளியில் வாழ்ந்து வரும் அடியவரை
அற்புதமாய்க் காத்தருளும் அருள் நுட்பம் கண்டேனம்மா

(திருமலையில்)

திருமந்தியம்

கிராகம் : வரீங்கோளம்

தூளம் : ஆதி

சீவு சிவ என்கிலர் தீவினையாளர்
சீவு சிவ என்றிடத் தீவினை மாஞ்சம்
சீவு சிவ என்றிடத் தேவருமாவர்
சீவு சிவ என்னச் சிவகுதிதானே.

பஞ்சாட்சர ஜயம்

சிவாயநம் ஓம் சிவாயநம் ஓம்
சிவாயநம் ஓம் சிவாயநம் ஓம்
சிவ சிவ சிவ சிவ சிவாயநம் ஓம்
சிவு சிவு சிவ சிவ சிவாயநம் ஓம்

ஸாங்கீ வராக சுவார்த்தன் அருளிய

திருவாக்கம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

சுவராண்டி

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழந் தளைநீக்கி
அல்லறைத் தானாந்த மாக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவா சகம் என்னுந் தேன்.

கல்வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாய வாழ்க! நாதன் தாள் வாழ்க!
இமைப்பொழுது என்னஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க!
கோகழியாண்ட குருமனிதன் தாள் வாழ்க!
ஆகம மாகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க!
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடி வாழ்க!

வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனாட வெல்க!
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க!
புத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க!
கரங்குவிவா ருண்மகிழுங் கோன் கழல்கள் வெல்க!
சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்கும் சீரோன்கழல் வெல்க!

ஈசனம் போற்றி எந்தையம் போற்றி
 தேசனம் போற்றி சிவன் சேவம் போற்றி
 நேயத்தே நின்ற நிமலனம் போற்றி
 மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னாடபோற்றி
 சீரார் பெருந்துறைநந் தேவனமிப்போற்றி

ஆராத இன்பம் அருளு மலை போற்றி
 சிவனவளைன் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவனருளாலே அவன் தாள் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழச் சிவபுராணந் தன்னை

முந்தை வினைமுழுதும் ஓய வுரைப்பன்யான்
 கண்ணுதலான் தன் கருணைக் கண் காட்டவந்தைய்தி
 எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
 விணங்ளீறைந்து மன்றிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறந் தெல்லையிலாதானே நின்பெருஞ் சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமா நொன்றியேன்

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருகமாகிப் பறவையாய் பாம்பாகி
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லரசு ராகி முனிவராயத் தேவராயச்
 செல்லா நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திலைத்தே ணம்பெருமான்
 மெய்யேயுன் பொன்னமிகள் கண்மின்று வீடுற்றேன்
 உய்ய என் உள்ளத்து ஓங்கார மாய் நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஜயா வெனவோங்கி ஆழ்ந்தகள்ற நுண்ணியனே!

வெய்யாய் தணியாய் இயமானனாம் விமலா
 பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞானமாகி மினிர்கின்ற மெய்ச்சுட்டாரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே!
 அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே

ஆக்க மளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பா யழிப்பாய் யருள்தருவாய்
 போக்குவா யென்னென்ப் புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பில்
 நாற்றத்தி ஞேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தமியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணனோர்க்களேத்த
 மறைந்திருந்தாயெம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை

மறைந்தி மூடிய மாய இருளை
 அறம் பாவ மென்னும் அரூங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 புந்தோல் போர்த் தொங்கும் புழுவுமுக்கு மூடி
 மலஞ் சோரும் மொன்பதும் வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையச் செய்ய

விளங்கு மனத்தால் விமலா உனக்கு
 கறந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் ஞருகும்
 நல்ந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழுல்கள் காட்டி

நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அழயேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தாயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சட்டரே
 தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சாப் கெடப்

பேராது நின்ற பெருங் கருணைப் பேராரே
 ஆரா வழுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதா ருள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
 நீரா யுருக்கியன் னாருயிராய் நின்றானே
 இன்பமுந் துன்பமு மில்லானே யுள்ளானே

அன்பருக் கண்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே யந்தம் நடுவோகி அல்லானே
 ஸர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்த மெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமில்லாப் புண்ணியனே
 காக்குமொங் காவலனே காண்பரிய பேராளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய்நின்ற
 தோற்றச் சுட்ரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவோம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணாரமுதே உடையானே
 வேற்றுவிகார விடக்குடம்பி ஞுட்கிடப்ப
 ஆற்றேளைம் மையா அரனே ஒ என்றென்று

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய் கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டங்கு வர்ந்து விளைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டப்பிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே

அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனமிக்கீழ்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து

திருச்சிற்றம் பலம்

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சுழுந் தலைநீக்கி
 அல்லறறுத் தானாந்த மாக்கியதே - எல்லை
 மருவா நெறியளிக்கும் வாதவுர் எங்கோன்
 திருவா ககம் என்னுந் தேன்.

கந்தர் சம்ஹி கவசம்

காப்பு நேர்சை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம்போம்
நெஞ்சிற் பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக்
கதித்தோங்கும் நிஷ்டையுங் கைகூடும்
நிமலரருள் கந்த சம்ஹி கவசந்தனை

குறள் வெண்பா

அமரரிட்டர் தீர் வமரம் புரிந்த
குமரனாடி நெஞ்சே குறி
நூல்

நிலைமைண்டில ஆசிரியப்பா
சம்ஹியை நோக்கச் சரவணை பவனார்
சீஷ்டருக் குதவுஞ் சொங்கதிர் வேலோன்
பாத பிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம்பாடக் கிளர்கிளியாட
மையல் நடனஞ் செய்யும் மயில்வா கனளார்
கையில் வேலாலைனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலா யதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா வெண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக

வாசவன் மருக வருக வருக
 நேச்க் குறமகள் நினைவோன் வருக
 ஆறுமுகம் படைத்த ஜயா வருக
 நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
 சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
 சு'ண பவனார் சடுதியில் வருக
 ர'ண பவச ரறரற ரறர
 ரிண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
 விணபவ சு'ண வீரா நமோநம
 நிபவ சு'ண நிறநிற நிறென
 வசர 'ணப வருக வருக
 அசுரர் குடிகூத்த ஜயா வருக
 என்னை யாஞ்சம் இளையோன் கையில்
 பன்னிரண்டாயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண்டிலங்க
 விழரந்தென்னைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஜயம் கிலியும் அடைவடன் சௌவும்
 உய்யொளி சௌவும் உயிழரயுங் கிலியும்
 கிலியும் சௌவும் கிளராளியையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமு மொளிஞும்
 சன்முகன் தீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாஞ்சிவ குகன்தனம் வருக
 ஆறுமுகமும் அணிமுடி யாறும்
 நீறிடும் நெற்றியும் நீண்ட புஞ்சமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியும் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஸ்ராறு செவியில் கிலகு குண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பிள்
 பல்பு ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நல்மணி பூண்ட நவரத்தின மாலையும்
 முப்புரி நாலும் முத்தணி மார்பும்

செப்பழகுடைய திருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சட்டராளிப் பட்டும்
 நவரத்தினம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 திருதாடை யழகும் இணைமுழந் தாஞ்சம்
 திருவடி யதனில் சிலம்பிபாலி முழங்க
 செக்கண செக்கண செக்கண செக்கண
 மொக்மொக மொக்மொக மொக்மொக மொக்கன
 நகநக நகநக நகநக நகிகன
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 டேடே டே டேடே டே
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டங்குகு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றனை யாஞ்சும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 வாலா வாலா வாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா விநோதனென்
 முண்டிரு வழியை உறுதியென் றென்னும்
 என்றனை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அழயேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொழுதுனை நெற்றியைப் புளிதுவேல் காக்க
 கதிர்வேலிரண்டும் கண்ணினை காக்க
 விழிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக் ஸிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்த்தனை பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருப்பல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாயவேச் செவ்வேல் காக்க

கண்ண யிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிலாங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை யிரத்தின வழவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வழவே லிருதூள் வளம்பெறக் காக்க
 பிட்ரிக ஸிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் மதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளாங்கவே காக்க
 சிற்றிடை யழுகுறச் செவுவேல் காக்க
 நாண்ணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண் குறியிரண்டும் அயில்வேல் காக்க
 பிட்டமிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குத்தை வழவேல் காக்க
 பனைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஜவிர லடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைக ஸிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவ ஸிருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பா நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழுதும் யெனை எதிர்வேல் காக்க
 அழயேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பக றன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிரு டன்னில் அணையவேல் காக்க
 ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கணகவேல் காக்க

நோக்க நோக்க நொழியி நோக்க
 தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொழப
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை யகல
 வல்லபூதம் வலாஷ்டகப் பேய்கள்
 அல்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் மின்னும் புழக்கட முனியும்
 கொள்ளிவாய் பேய்களும் குற்றைள் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமரா க்ஷதரும்
 அழியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசி காட்டேரி இத்துண்ப சேனையும்
 எல்லிலு மிருந்தலும் எதிர்படு மன்னரும்
 கண்டுசை கொள்ளும் காளியோடனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டா ஸர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இழவிழுந் தோழ
 ஆனை யழினில் அரும்பானைவகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் ளன்பும்
 நகமும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
 பாவைக் ஞடனே பலகல சத்துடன்
 மரையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஓட்டியச் செருக்கும் ஓட்டிய பாவையும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோரும்
 ஓதுமஞ் சணமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அழியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வண்ணங்கிட
 காலதூ தாளொனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட்டலறி மதிகெட்டோடப்
 பழயினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுட னங்கம் கதறிடக் கட்டு

கட்டி யுருட்டு கைகால் முறியக்
 கட்டுக் கட்டுக் கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு முழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதிற் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெகுண்டது வோடப்
 புலியும் நரியும் புன்னாரி நாயும்
 எனியும் கரயுயும் இனித்தொடர்ந்தோட
 தேஞ்சம் பாஸ்பும் செய்யான் பூரான்
 கழவிட விஷங்கள் கடுத்துய ராஸ்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எனிதுட ஸிராங்க
 ஓளிப்புஞ் சுஞக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சமித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலைஷயங் குன்மம் சொக்கச் சீரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிநி
 பக்கப் பிளாவை பட்ட தொடை வாழழ
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பறுவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணீயும் என்றஙனக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரே மூலகமும் எனக்குற வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரு மெனக்கா
 மண்ணா ஸரகரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்றிரு நாமம்
 சரண பவனே சைவியாளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழூளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொழி பவனே
 அரிதிரு மருக அமரா பதியைக்

காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வேலவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமரா
 ஆவினன் குதிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மழையுறும் செங்கல்வ ராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்னாவிருக்க யானுனைப் பா—
 எனைத்தொடர்ந்திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாழனோ னாழனேன் பரவசமாக
 ஆழனோ னாழனேன், ஆவினன் பூதியை
 நேசமுடன் யான் நெற்றி யிலங்கியப்
 பாச விளைகள் பற்றது நீங்கி
 உன் பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
 அன்புட னிரவி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற் றதியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வழவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத்துவசம்
 வாழ்க வாழ்கவென் வறுமைக நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செய்யினும்
 பெற்றவ நீகுரு பொறுப்ப துன்கடன்
 பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே

பிள்ளையென் றன்பாய் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றழியார் தழழத்திட வருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததை
 காலையில் மாலையில் கருத்துட னாளும்
 ஆசா ரத்துடனே அங்கந் துலக்கி
 நேச முடனொரு நினைவது வாகி
 கந்தர் சஷ்டி கவச மிதனைச்
 சிந்தை கணங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஒதியே ஜெபித்து உகந்து நீரணிய
 அஷ்டதிக் குள்ளொர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திஷைசமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தாஸ் கருளுவர்
 மாற்றல் ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னனாவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ஈரெட்டா வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாம் கவசத் தழைய
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லாதவரைப் பொழப்பொழ யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தழ
 அறிந்தென துள்ளாம் அஷ்டலட்சுமிகளில்
 வீரலட் சமிக்கு விருந்தென வாகச்
 சூரபத் மாலைவத் துணீந்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினி விருக்கும்
 சின்னாக் குழந்தை சேவஷ போற்றி
 எணைத்தடுத் தாட்கொள்ள என்றன துள்ளாம்

மேவிய வாழுறும் வேலவா போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறுகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறபிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெற்றி புணையும் வேலே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே
 மயில்நட மிடுவாய் மலராடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரண பவழும்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

இழியாத நன்னவுகள்

ஐயனீ! என் ஜயம் நீ – என்
 பயம் நீ என் பலம் நீ – என்
 வயம் நீ உன் வயம் நான் என
 பவனி வந்தோம் அயனின் அரும்
 படைப்பில் நாம் பயணி யானோம்.
 மயனின் மாளிகையில் சயனம் செய்தோம்.
 தனை நீ தந்தொரு நான் ஜனனி யானாய்
 ஜயனி எம்மகனின் தாயு மானாய்.
 பயணி போல் பாதியில் பிரிந்து சென்றோம்.
 பயணத்தை நாமிகுவர் தொடருகின்றோம்.

ஜெயராணி என்வாழ்வின் ஜெயமே தான் நீ
 அயராய் நீ உழைத்ததனால் அயர்ந்து போனாய்
 பயிரான் நீ வளர்த்தபிள்ளை பயனை எல்லாம்
 பாருக்கே பாத்திக்டமிப் பாய விட்டாய்
 உயிராய் நீ உள்ளதை நாம் உணர்ந்து கொண்டோம்
 உயராத உயரம் நீ உயர்ந்து விட்டாய்
 துயராலே நம்மனதை உடைத்து விட்டாய்
 தூயவுன் அன்பெற்தான் மீதும் விட்டாய்.
 மாயவாழ் விதுவென்று மரணித் தாயோ?
 மரணமே வாழ்விற்கோர் மாயந் தானோ?

EVER GREEN MEMORIES

The more I experience life

The more I realize

That the mother as great as you

Is really very rare.

இன்னும் நான் வாழ்வில் அனுபவம் படிப்பட
இன்னும் நான் உணர்ந்து கொள்வதெல்லாம்
அன்னையே! உன்னைவிடப் பெரிதானது
உலகில் மிகவும் அரிதாகவே உள்ளது.

அருவமாய் உருவங் கொண்டாய்
அன்னையின் உயிரும் கொண்டாய்
அக்கினி உருவங் கொண்டு
அன்னவள் உடலுங் கொண்டாய்
தருமணி கடலுமானாய்
தாயவள் நீறுப் கொண்டாய்
பெருவெனி அருவமாக பின்னவள்
நிறைந்து நின்றாள்.

I knew my mother for only 14 years and in that time she has left me with great memories and no one can take them away from me. She has watched me grow since I was a baby. She has been there every step of the way and it's not easy for me to lose her. But all the good things in life must come to an end and we must all accept that. You may have heard the saying "The good die young" as you can see that is exactly what's happened. Before I want to finish this speech I want to leave you with a Jewish proverb "God could not be everywhere so he created mothers."

எனது அம்மாவுடன் பதினாண்குவருடம் இருந்தேன் சிறந்த நிறைந்த நினைவுகளை என்னிடம் விட்டுச்சென்றுள்ளார். அவற்றை எவரும் என்னிடம் இருந்து எடுத்துச் சென்றுவிட முடியாது. சிறு குழந்தையாக இருந்து நான் வளர்ந்ததை அவர் கவனித்துள்ளார். எனது வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு அடியிலும் அவர் இருந்துள்ளார். அவரை மீப்பது இலகுவான காரியமல்ல. வாழ்க்கையில் எல்லா இனிமையான விடயங்களும் ஒரு முடிவுக்கு வந்தே ஆகவேண்டும். அதை நாம் அவைரும் ஏற்றுக்கொண்டு தான் ஆக வேண்டும். 'நல்வர்கள் சீக்கிரம் இறக்கிறார்கள்' என்ற வசனத்தை நீங்கள் கேட்டிருப்பிர்கள். அது தான் உள்ளமையில் நிகழ்ந்துள்ளது என்பதை அறிவீர்கள். இந்த சிறு உரையை முடிக்குமுன் "கடவுள் என்கேயும் எந்நேரமும் இருக்கமுடியாது. அதனால் தான் தாயை இறைவன் படைத்தான் இந்த யூதப் பழமொழியை உங்களிடம் விட்டுச்செல்கிறேன்.

தாயோடறுச்சவை போம் தந்தையோடு கல்வி போம்
சேயோடு யாம் பெற்ற செல்வம் போம் மாய வாழ்வு
உற்றாருடன் போம் உடன்பிறப்பால் தோள்வலி போம்
பொற்றால்லியோடு எவையும் போம்.

With the passing away of the mother,
the deliciousness in the food will go;
With the passing away of the father,
the wisdom of the world will go;
With the passing away of the son,
the wealth we received will go;
With the passing away of the relative,
the joy of the illusive life will go;
With the passing away of the sibling,
the strength to shoulder an obstacle will go;
With the passing away of the wife,
all and everything will go.

From loving husband Jothie

பெயரில்லா பொருளளான்று “ஜெயராணி” எனப் பெயர் கொண்டு சிறப்பாக வாழ்ந்திருக்கு

உருவமில்லா அந்தப் பொருள் ஒரு உடலோடு வந்திருக்கு
உறவுகளோடு வாழுந்து முடித்து இப்போ உடலை மட்டும் கண்காண
விட்டு விட்டுக் கண்காணா இடமாங்கோ சென்றுவிட்டதா?

நேற்றிருந்தார் இன்றில்லை நாளை நம்கதியும் அதுவுல்லவா?
எல்லா மனிதர்களும், எல்லாக் காலத்திலும், எல்லாச்

சந்தர்ப்பங்களிலும் தங்கள் தங்கள் மொழிகளில் தங்களுக்குத்
தாங்களே இட்டுக் கொள்ளும் பெயர் தான் “நான்” அந்தப் பெயரை
அவர்கள் சொல்ல முடியாத நிலைதான் மரணமா?

என் கணவர், என் மகன், என் அக்கா, என் உறவினர்கள்
என்றெல்லாம் அவர் எம்மோடு இப்போ உறவாடமுடியாமைக்கும்,
அவரோடு நாயிங்கு தொடர்வு கொள்ள முடியாமைக்கும் என்முள்
வந்துபோகும் மூச்சு அவருள் வந்துபோகவில்லை என்பதா?

மரணத்தின் போது உடலை விட்டு உயிர் பிரிகின்றதா? அல்லது
உயிரை விட்டு உடல் பிரிகின்றதா?

நான் என்ற உணர்வு உடலோடும் மனத்தோடும் சிதைகின்றதா?
அல்லது உள்ளத்தோடும் உயிரோடும் நிலைக்கின்றதா?

இது சுடலை ஞானமல்ல. ஜோதியும், ஜயனியும், ரமணாவும் இது
போன்ற வேறு பல ஆத்மவிசாரணைகளை மூவரும் ஒலே கட்டிலில்
படுத்த வள்ளும் அலசி உரையாடி மகிழ்ந்து சயனிப்பார்கள்
தினசரி. அழகான குடும்பம், ஆழமான ஆத்மிகம், அர்த்தமுள்ள
வாழ்க்கை, ஆளந்தமான பயணங்கள். பயணத்தின் இடையில் ஒரு
பயணி பிரியமிடத்துச் சந்தி இது பயணி ஜயனி

அவர் அமைதியும் அடக்கமும் அனைவரையும் வெகுவாக
வசீகரிக்கும் அவர் உபசரிப்பும் கரிசனையும் எல்லோர்
உள்ளத்தையும் கவரும் அவர் தன உலக வாழ்க்கையை
முடித்தாலும் எம் நினைவில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்.
அன்னாருக்கு எமது உள்ளத்தாலும் உணர்வாலும் அஞ்சலி
செலுத்துவோமாக.

ச. பாலச்சந்திரன்

கேற்றம்

சாகும் வாழ்விது சத்தியமா? என்றும்
சாகாவாழ்வது சாத்தியமா? - வேகும்
உடல்வெந்தழிந்தாலும் என்றும்
வேகா உன் உரு வென்றுவிடும்

தான் தான் என்பான் தனித்தான் - தான்
இல்லாதான் எல்லாந் தான்
ஏன் ஏன் என்பான் எதைத்தான் - ஏனின்
விகையாய் எடுத்தான்

சௌ முன்னேற்றச் சங்கம் (UK)

Saiva Munnetta Sangam (UK)

"Community Service Through Hindu Concern"

2 Salisbury Road, Manor Park, London E12 6AB

Tel/fax: 0208 514 4732 Fax: 01268 561805

மண்ணுலகைத் துறந்து இறைவனடியில்
அனைத்து துயில் புரியும்

தூயின்
மதியில்
25.11.1957

இறைவன்
அடியில்
12.07.2012

திருகோணமலையைப்
பிறப்பிடமாகவும் இலண்டனை வதிவிடமாகவும்
கொண்டிருந்து சிவபதமடைந்த

திருமதி ஜெயராணி அருள்ஜோதிசந்திரன்

அவர்களுக்கு எங்கள் சங்கத்தின் அஞ்சலிகள்.
அவரது குடும்பத்தினருக்கு எமது அனுதாபங்கள்.
அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடையவும், உறவினர்கள்
பிரிவுத்துயரிலிருந்து மீளவும் நாம் இறைவனைப்
பிரார்த்திக்கின்றோம்.

உம்சாந்தி

உம்சாந்தி

உம்சாந்தி

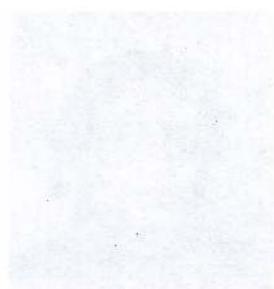
தூது காவை வழக்காக்கிறார் என
மீது நீங்கள் தெர்மாகி பல்ல
“பொன்னாக்கா வழக்காக்கிறார்”
என்று சொல்லுவதற்கு மாற வாய்க்கூட
ஏதுமிருந்து விடுவதற்கு வாய்க்கூட

ஏன்றாலும் காலாக சிறைக்கால்
வீரை வாய்க் காலாக

நூலாக
நூலாக
நூலாக

நூலாக
நூலாக
நூலாக

ஏன்றாலும் காலாக சிறைக்கால்
ஏன்றாலும் காலாக சிறைக்கால் என்றாலும் காலாக
காலாக காலாக காலாக

ஏன்றாலும் காலாக சிறைக்கால் காலாக காலாக
ஏன்றாலும் காலாக காலாக காலாக காலாக

நூலாக

நூலாக

நூலாக

மணக் கோலத்தில் எனக் கண்டு மனம் மகிழ்ந்த என் அன்னை

உறவினர் வீட்டில் உல்லாசமாக உடனிருந்த என் அன்னை

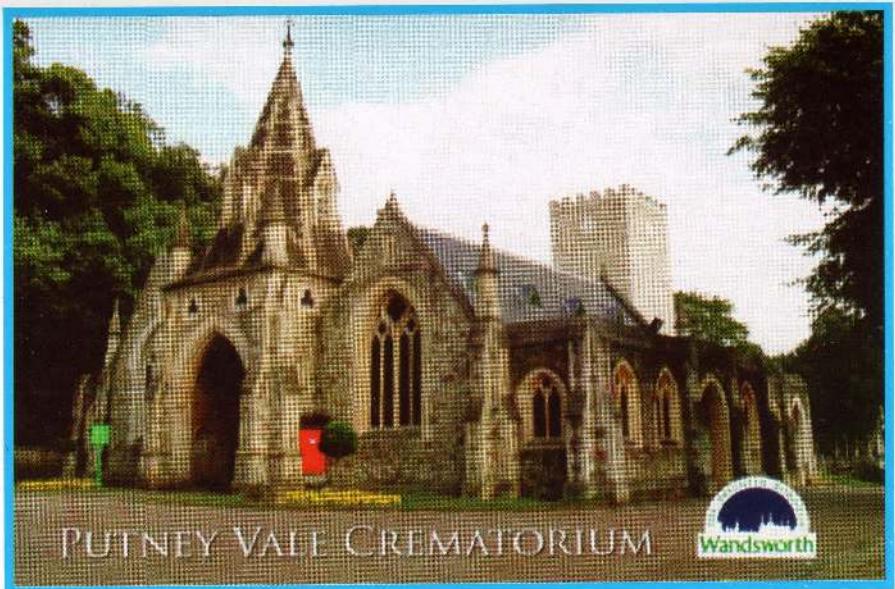

நன்றி நவீலல்

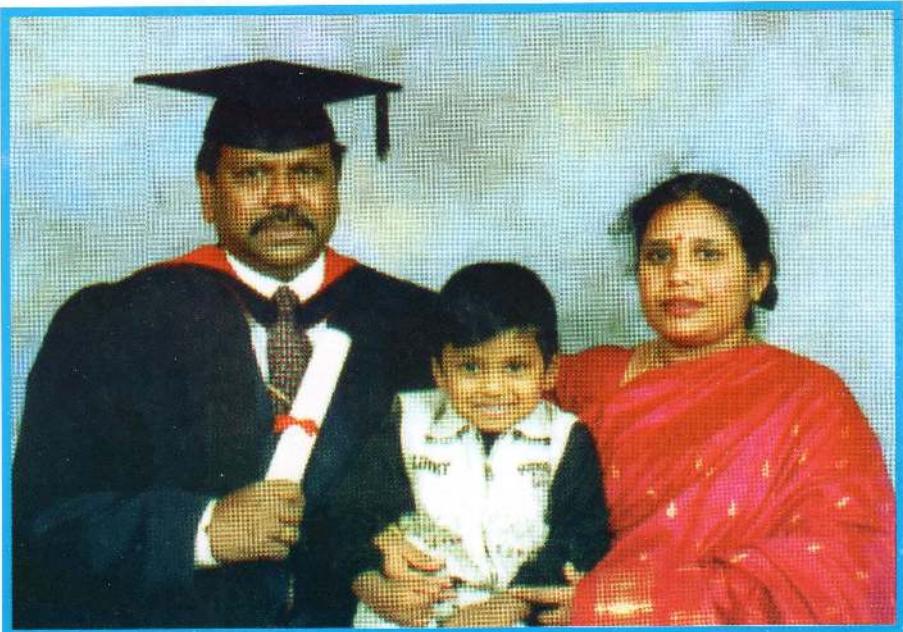
அன்னையை மனைவியை இழுந்துநின்ற
ளங்களை உங்களின் நினைவில் கொண்டு
அன்பையும் கிரங்களும் அள்ளித்தந்து
அனைவரின் கரங்களும் உதவ வந்து
என்னையும் உங்களின் ஒரு மகனாய்
எண்ணீய உள்ளங்கள் அனைவருக்கும் - தாய்
மன்னையும் மதித்து நாயிங்கு வந்து
பண்ணீய கருமத்தில் பங்கு கொண்டு
பண்பையும் பரிவையும் பகிர்ந்து நின்ற
உறவினர் நண்பர்கள் அனைவருக்கும்
தந்தையின் சார்பினில் நன்றி சொல்லி - தாய்
மன்னையும் வாழ்த்தி நான் வணங்குகின்றேன்.

- மகன் ரமணா

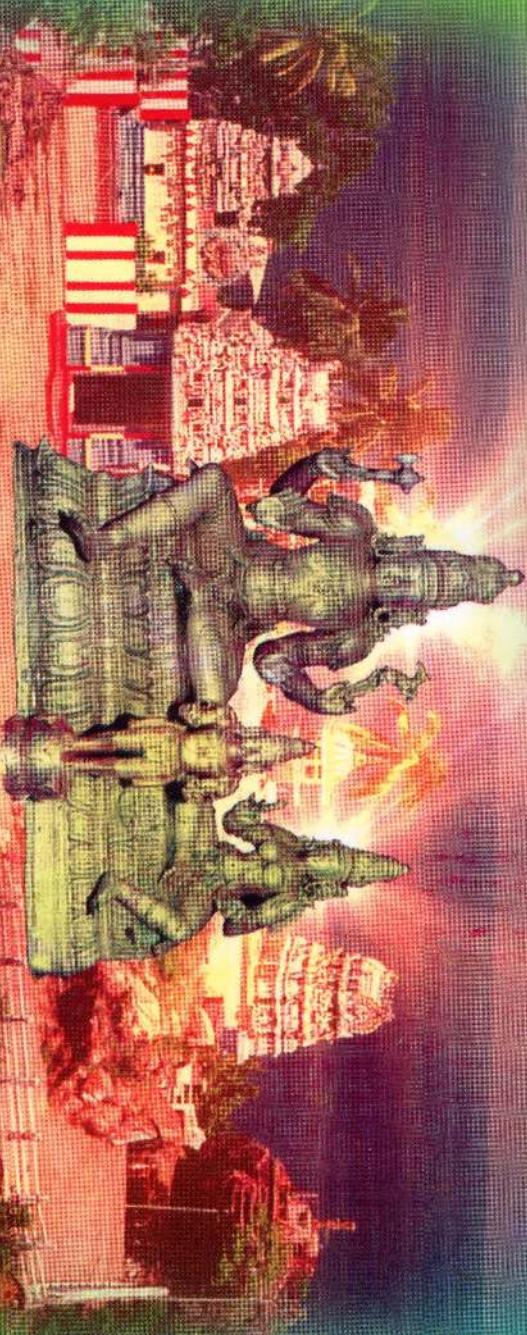

Rest In Peace

எட்ட வெண்டிய உயர்த்தை எண்ண வைத்து அன்னை

திருக்கொணமாமலை அமர்ந்தான்

Printed by: SS Digital Printers - 0262224933